

Президента України від 01 лютого 2012 року № 45/2012/ URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/45/2012>. (дата звернення: 31.09.22).

5. Трансформаційне лідерство в міжнародному бізнесі: конспект лекцій: навч. посіб. для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти, спеціальності 073 «Менеджмент», освітньо-професійної програми «Менеджмент міжнародного бізнесу» / КПІ ім. Ігоря Сікорського ; уклад.: А.Р. Дунська, КПІ ім. Ігоря Сікорського. Київ : КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2022. 84 с.

Шведун В.О., Рубан А.В.,

Національний університет цивільного захисту України,
м. Харків, Україна

**ВИЗНАЧЕННЯ ПЕРСПЕКТИВНОЇ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ
СУСПІЛЬНОГО ВИМІРУ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
НАЦІОНАЛЬНОЮ БЕЗПЕКОЮ В УКРАЇНІ**

**DETERMINATION OF THE PROSPECTIVE EFFECTIVENESS OF THE
SOCIAL DIMENSION OF THE STATE MANAGEMENT OF NATIONAL
SECURITY IN UKRAINE**

Актуальність проблеми, історія її вивчення науковцями, виокремлення важливих практичних і наукових завдань, що потребують негайного вирішення. Оцінка рівня національної безпеки потребує визначення відповідних індикаторів, а також здійснення кількісної оцінки їх граничних значень. При цьому необхідно відмітити, що в процесі функціонування системи забезпечення національної безпеки ключова роль належить саме граничним значенням індикаторів забезпечення національної безпеки. Фактично значення вказаних індикаторів, які не відповідають гранично встановленим, перешкоджають стабільному розвитку держави, та викликають виникнення тенденцій, що спричиняють руйнівні процеси в національній безпеці держави.

Основна частина з елементами наукової новизни.

Уся сукупність індикаторів, що дозволяють проаналізувати рівень загроз національним інтересам, повинна бути продіагностована на предмет обрання тих, які дозволяють відобразити критичні «біфуркаційні точки». Саме зазначені

показники можуть бути розглянуті в якості граничних значень індикаторів підтримки належного рівня національної безпеки, недотримання яких може спричинити:

- відсутність сталого розвитку держави;
- наявність тенденцій руйнівного характеру в різнохарактерних галузях економіки;
- зниження загального рівня життя населення.

При цьому ключовою перевагою моніторингу забезпечення національної безпеки через використання спеціальної системи індикаторів й їх гранично припустимих значень є те, що він уможлиблює відстеження тенденцій процесів, що спостерігаються в усіх її сферах, а не на основі аналізу визначених подій. Адже кожна окремо взята подія є наслідком первісного процесу, що спричиняє наявний результат [1; 5].

Необхідно враховувати, що встановлення гранично припустимих значень гомеостатичної сфери у першу чергу передбачає врахування загроз, що є реальними чи потенційними, а також стратегічних цілей та інструментарію їх досягнення.

Вказана методика уможлиблює отримання збалансованої системи показників та їх гранично припустимих значень, що, у свою чергу, є дуже вагомим для визначення результативності формування й впровадження державної політики стосовно забезпечення національної безпеки у процесі здійснення моніторингу.

Враховуючи вищезазначене, є можливість виокремити такі критерії забезпечення національної безпеки України:

- цілі забезпечення національної безпеки;
- реальні та потенційні загрози національній безпеці;
- нормативно-правова база забезпечення національної безпеки [2; 3].

Зокрема, під час формування та провадження державної політики забезпечення національної безпеки України, заснованої на індикаторах забезпечення національної безпеки й їх граничних значеннях, мають досліджуватися нагальні проблеми у сфері національної безпеки, і, відповідно, вироблятися супутні рекомендації й особливості їх застосування у межах, визначених державою.

Висновки й напрямки подальшого дослідження проблеми.

Вищезазначене свідчить про те, що будь-яка оцінка, заснована на знаннях про показники забезпечення національної безпеки й їх гранично припустимі значення, повинна бути орієнтована на отримання практичного результату, що дозволить досягти поставлених стратегічних цілей забезпечення національної безпеки, а саме засоби, що застосовуються й спрямовуються на захист ключових сфер й об'єктів національної безпеки:

- дотримання конституційних прав і свобод людини і громадянина;
- забезпечення цінностей суспільства духовного, морально-етичного, культурного, історичного, інтелектуального і матеріального характеру;
- захист природних ресурсів та екосистеми, а також інформаційного простору;
- захист державного конституційного устрою, а також територіальної цілісності, суверенітету й недоторканості [1, 4].

Список використаних джерел

1. Коваль О. П. Соціальна безпека: сутність та вимір : наук. доп. К. : НІСД, 2016. – 34 с.
2. Рубан А. В. Розвиток державної політики щодо забезпечення національної безпеки. *Вісник Національного університету цивільного захисту України*. Серія: Державне управління, 2019. Вип. 1 (10). С. 60–64.
3. Судакова О. І. Вплив держави на формування економічної безпеки підприємства. *Наук. вісн. Придніпр. держ. акад. буд-ва та архітектури*, 2007. №11. С. 78–81.
4. Хачатурян Х. В. Переорієнтація державного управління на потреби громадян: нова європейська модель та Україна URL: <http://www.kyumu.edu.ua/vmv/v/08/khachaturian.htm> (дата звернення: 17.09.22).
5. Цілі сталого розвитку 2016-2030. Представництво ООН в Україні. URL: <http://www.un.org.ua/ua/tsili-rozvytku-tysiacholittia/tsili-staloho-rozvytku> (дата звернення: 18.10.22).
6. Ruban A., Shvedun V. Research of indicators of state regulation of national security condition of Ukraine. *Authority and Society (History, Theory, Practice)*, 2019. № 1(49). P.135–143.